

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „KMEČKO DELO“

Izhaja vsako sredo
Cene: Letno din 32—, polletno
din 16—, četrtletno din 9—, ino-
zemstvo din 64—
Poštno-čkovni račun številka 10.603

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 21-13

Cene inseratom: Cela stran
din 2000—, pol strani din 1000—,
četrt strani din 500—, 1/8 strani
din 250—, 1/16 strani din 125—
Mali oglasi vsaka beseda din 1—

Nadaljevanje pogajanj s Hrvati po Veliki noči

V velikonočni številki smo obvestili naše čitatelje, da so se vršili prve dni velikega tedna v Zagrebu razgovori za sporazum s Hrvati med predsednikom vlade Dragišo Cvetkovičem in voditeljem hrvaškega naroda dr. Vladkom Mačkom. O teh razgovorih je bilo izdano naslednje uradno poročilo:

Predsednik kr. vlade Dragiša Cvetkovič in predsednik HSS dr. Vladko Maček sta na večurnih razgovorih, ki sta jih imela 3. in 4. aprila v banski palači v Zagrebu, proučila vsa vprašanja, ki se nanašajo na položaj v državi in na stremljenja, da se ustrezno vsem vzajemnim upravičenim težnjam, da se obnovi popolno zaupanje in čim bolj utrdijo koristi med Srbi, Hrvati in Slovenci v vseh manifestacijah njihovega skupnega življenja.

Na teh razgovorih, ki so potekali na pobudo predsednika kr. vlade in v zelo pristrnem razpoloženju, sta predsednik vlade Cvetkovič in predsednik HSS dr. Vl. Ma-

ček ugotovila, da sta v glavnem istih misli glede bistva vprašanj, ki so bila na sporedu, in da imata isto osnovno naziranje o načinu, kako naj se ta vprašanja urede.

Predsednik kr. vlade Cvetkovič in predsednik HSS dr. Maček mislita, da ima predmet teh razgovorov kar najširši politični pomen, zato bosta te razgovore nadaljevala takoj po velikonočnih praznikih.

*

Po omenjenih sestankih z dr. Mačkom se je vrnil g. ministrski predsednik dne 5. aprila zjutraj v Beograd. Na kolodvoru so ga pozdravili vsi v Beogradu se mučeči ministri, skupina senatorjev, poslancev ter članov mestnega odbora JRZ. Vsi navzoči odličniki so navdušeno pozdravili predsednika z vzkliki »Živijo«. Ministrski predsednik je ponudil prijateljem dobro razpoložen roko in je izjavil časnikarjem: »Zelo sem zadovoljen z razpoloženjem, v katerem so me sprejeli v Zagrebu.«

Italija vkorakala v Albanijo

Na veliki petek so presenetile širšo javnost brezlične vesti, da je prišlo med Italijo in Albanijo do spora in da je začela ta dan Italija z zasedanjem albanskega ozemlja. — Kakor znano, sta bili ti dve državi že od pred leti v ozki povezanosti. V najnovjšem času so se vodila pogajanja med italijansko vlado in albanskim kraljem Zogom za sklenitev novega sporazuma, katerega sta zavrnila albanska vlada in parlament. Albanska oborožena sila je začela ogrožati varnost italijanskih podanikov in na veliki četrtek zjutraj je odpeljalo šest italijanskih vojnih ladij iz albanskih obmorskih mest Drač in Valona več sto italijanskih in na albanskih tleh živečih državljanov v Italijo. Nato je poslala Italija nad Albanijo 400 bombnikov, ki so metala letake s pozivi na mirno predajo. Na veliki petek ob štirih zjutraj se je pojavilo 170 italijanskih ladij pred različnimi albanskimi pristanišči. Pred luko Santo Quaranto je priplulo 75 ladij, pred Valono 40, pred Drač 38 in pred Sv. Ivan Meduanski 28. Italijanske čete so pod generalom Gonzonijem začele na veliki petek ob 5.30 zjutraj z izkrcavanjem, kate-

rega so skušali Albanci zabraniti, a so Italijani odgovorili na te zapreke z bombardiranjem nekaterih albanskih krajev. Po udušenih srditih ovalnih poskusih pri izkrcavanju so začele italijanske čete s prodiranjem v notranjost dežele. To pa ne gre brez zaprek, ker se Albanci srdito branijo in podirajo pred svojim umikom mostove in ceste. Vendar so Italijani v noči na veliko soboto prodri že tako daleč, da so ogrožali glavno albansko mesto Tirano. Radi tega je albanski kralj Zogu s kraljico, ki je rodila pred tremi dnevi sina, in vlado ta dan ob petih zjutraj zapustil prestolno mesto Tirano in se s posebnim vlakom odpeljal v notranjost dežele proti grški meji. V Tirani je to noč vladala silovito razburjenje. Vse je bežalo, mesto so pa pričeli ropati temni elementi.

O dogodkih v Albaniji sta bili vladi v Rimu in Beogradu v neprestanih stikih. Italija je upoštevala pri nastopu napram Albaniji interese Jugoslavije na Jadranskem morju. Obveznosti po marcu 1937 sklenjene italijansko-jugoslovanske pogodbe po dogodkih v Albaniji niso bile prizadete.

Lebrun drugič izvoljen za predsednika francoske republike

V Verzalju pri Parizu sta se zbrala dne 5. aprila popoldne francoski senat in parlament k volitvi predsednika republike. Z ozirom na zunanje politični položaj je bil ponovno in že pri prvem glasovanju izvoljen s 506 glasovi od 910 dosedanji predsednik Albert Lebrun. G. predsednik je ro-

dom iz Lotaringije, je star 68 let in njegov oče je bil kmet. Po pravem poklicu je rudniški inženir. Večkrat je že bil minister in je bil prvič izvoljen za predsednika 7. maja 1932.

Rajni papež Pij XI. ga je odlikoval z velikim križem Kristusovega reda.

Več zavednosti in zaupanja!

Praznik Gospodovega vstajenja nas spominja na zmogovitost življenjske sile, ki je smrt ne more trajno obdržati v svojih sponah. Ta velika in tolažilna resnica se udejstvuje v človeku, ki živi po smrti telesa v duši ter bo k poslednji sodbi oživel tudi po telesu. Se bolj kot človek poedinec pa dokazuje neusahljivost življenjske sile narod, ki je neumrljiv.

Zgodovina spričuje neumrljivost narodov. Res so nekateri narodi umrli, to pa po lastni krivdi. Značilno je dejstvo, da so to bili narodi, ki so bili številčno močni in vojaško silni. Takšni so bili mongolski Obri, ki so ogrožali obstoj Slovencev od samega njihovega zgodovinskega početka. To so bila bojevita nemška plemena Markomanov, Kvadov, pozneje Vzhodnih in Zapadnih Gotov, Vandalov itd. Stoletja se cele pokrajine trepetale pred njihovo močjo, ki pa je naposled usahnila v smrt.

Smrt teh narodov spričuje velik nauk, da narod ne živi samo od telesne sile in tvarne moči, marveč da je tudi pri narodu duša neusahljivo vrelo življenja. Duh je, ki ožija: ta svetopisemski izrek velja tudi za narod. Duh navezuje kakor posameznika tako tudi narod na početnika in vzdrževalca vsega življenja — na Boga, ki je tudi narode ustvaril ter vsakemu določil nalogo, katera upravičuje njegov obstoj.

Božja previdnost je odredila tudi našemu narodu posebno nalogo, ki jo ima izvrševati na ozemlju, ki nam ga je Bog podelil in ki je vsled svoje zemljepisne lege izpostavljeno nevarnostim. Čeprav po številčnosti razmeroma majhen, je naš narod ohranil svoje narodno življenje skozi vihre in nevihte stoletij, četudi so ga večkrat hoteli sovražni valovi treščiti v brezno pogube in smrti. Z izgubo lastne državnosti pred več kot tisoč leti ni izgubil svoje duše, marveč je živel naprej svoje samobitno življenje.

To naše samobitno življenje je dobilo krepkejšo tvarno osnovo v jugoslovanski državi, ki je narodna država Srbov, Hrvatov in Slovencev. Vsi trije jugoslovanski bratje jamčijo z vso svojo močjo za obstoj in nedotakljivost našega narodnega ozemlja in za nepremakljivost sedanjih državnih meja. Jugoslovansko jednatvo za nedotakljivost narodnih in državnih meja je pri Mariboru na severu isto kot pri Gjev-gjeliji na jugu, pri Subotici na vzhodu in pri Splitu na zapadu.

Zgodovina je učiteljica življenja. Ona spričuje nezlomljivo življenjsko silo slovenskega naroda, ki je ohranil svojo zemljo, svoj jezik in svojo vero tudi v najtežavnejših okoliščinah. Naj bi v knjige naše zgodovine večkrat pogledali tisti ma-